

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1971-1972.,

S JUNI 1972.

WETSVOORSTEL

waarbij sociaal-economische maatregelen worden getroffen ten gunste van zelfstandigen die aan het hoofd staan van kleine en middelgrote ondernemingen in moeilijkheden.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Uit statistieken blijkt dat er een sterke daling is in de kleine en middelgrote ondernemingen. Vooral in de distributiesector is deze tendens opvallend. Van 1963 tot 1971 liep het aantal ondernemingen in deze sector met 35 % terug, en volgens een ernstige prognose, zou deze trend tot 1980 aanhouden en 60 % bereiken. Fiscale gegevens tonen aan dat tal van zelfstandigen het levensminimum niet halen. Hieruit mag worden besloten dat een aanzienlijk aantal kleine en middelgrote ondernemingen niet leefbaar is.

Deze ondernemingen bezwaren het economisch apparaat en verschaffen de ondernemer geen behoorlijk bestaan. In het belang van de economische bedrijvigheid, lijkt het ons aangewezen de opheffing van deze ondernemingen te bevorderen. Vanzelfsprekend dient zulks te gebeuren in sociaal verantwoorde voorwaarden.

Voor de ouderen die niet meer in aanmerking komen voor omscholing, dient vervroegde pensioenering mogelijk te worden gemaakt. Voor jongeren is omscholing aangewezen, zodat hen de kans wordt geboden op een behoorlijk bestaan.

Bij leefbare bedrijven in moeilijkheden verdient bijscholing, technische en financiële hulp de voorkeur, zodat deze bedrijven leefbaar worden.

Van de vervroegde pensionering verwachten de indieners dat de oudere zelfstandigen een welkome rust zullen genieten na een leven van tobben en mislukkingen. De omscholing zal de jongere zelfstandige economisch nurtig maken, en zijn sociale reclassering bevorderen. De bijscholing zal ons economisch apparaat overtreffender maken en de status van de ondernemers opvoeren.

Chambre des Représentants

SESSION 1971-1972.

8 JUIN 1972.

PROPOSITION DE LOI

prévoyant des mesures socio-économiques en faveur des travailleurs indépendants dirigeant de petites et moyennes entreprises en difficulté.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les statistiques font apparaître une forte diminution du nombre de petites et moyennes entreprises. Cette tendance est surtout frappante dans le secteur de distribution. De 1963 à 1971, le nombre d'entreprises de ce secteur a diminué de 35 % et, selon une estimation sérieuse, cette tendance se maintiendrait jusqu'en 1980 pour atteindre 60 %. Des données fiscales démontrent que bon nombre de travailleurs indépendants restent en dessous du minimum vital. On peut en conclure qu'un nombre considérable de petites et moyennes entreprises ne sont pas viables.

Ces entreprises constituent une charge pour l'appareil économique et ne procurent pas un niveau de vie décent à leurs dirigeants. Dans l'intérêt de l'activité économique, il conviendrait de promouvoir la suppression de ces entreprises. Cette suppression devra évidemment se faire dans des conditions se justifiant d'un point de vue social.

Les personnes âgées qui n'entrent plus en ligne de compte pour un recyclage, doivent pouvoir bénéficier d'une mise à la retraite anticipée. Quant aux jeunes, un recyclage semble tout indiqué, en vue de leur assurer un niveau de vie décent.

Pour les entreprises viables en difficulté, la préférence devrait être donnée au perfectionnement professionnel ainsi qu'à l'aide technique et financière, afin que ces entreprises deviennent viables.

Les auteurs de la présente proposition attendent de la mise à la retraite anticipée qu'elle procure aux travailleurs indépendants plus âgés un repos qui sera le bienvenu après une vie de difficultés et d'échecs. Le recyclage rendra le jeune travailleur indépendant économiquement utile et favorisera son reclassement social. Le perfectionnement professionnel rendra notre appareil économique efficace et augmentera le standing des entreprises.

Deze maarregelen zullen de economische sanering in de hand werken, wat de economie, en dus de gemeenschap, zal ten goede komen; zij zullen bovendien voor de betrokken zelfstandigen een lotsverbetering mogelijk maken. Hierdoor lijkt ons dit voorstel sociaal en economisch volkomen verantwoord.

R. MATTHEYSSENS.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Aan de zelfstandigen die aan her 1100fd staan van niet-leefbare kleine en middelgrote ondernemingen wordt een uitkering van 90000 F, 72 000 F voor alleensraanden, per jaar toegekend, bereikbaar in 12 maandelijkse uitkeringen. De betrokkenen moeten de minimumleeftijd van 55 jaar voor mannen, en 50 jaar voor vrouwen hebben bereikt. Op 65 jaar onderscheidenlijk 60 jaar vallen zij onder de roepassing van de gewone pensioenwetgeving.

Art.2.

Aan de zelfstandigen die aan her hoofd staan van niet-leefbare kleine en middelgrote ondernemingen wordt een omscholingspremie uitgekeerd op basis van 90 000 F per jaar, 72 000 F voor alleenstaanden. Deze premie wordt met maandelijkse twaalfden uitgekeerd per maand omscholing. De Koning bepaalt de duur van deze omscholingsperiode naar gelang van de sector. De maximumleeftijd wordt vastgesteld op 60 jaar voor mannen en voor vrouwen op 55 jaar.

Art.3.

De in de artikelen 1, 2 en 7 bepaalde bedragen worden gekoppeld aan het indexcijfer der consumptieprijzen.

Art.4.

De begunstigden van artikel 1 en 2 blijven genieten van de sociale voorzieningen voor zelfstandigen, in zoverre deze niet cumulatief zijn met hun nieuwe status.

Art. 5.

De in artikel 1 en 2 bedoelde begunstigden moeten het bewijs leveren dat zij elke zelfstandige bedrijvigheid hebben gestaakt en de verbintenis aangaan dat zij geen enkele zelfstandige bedrijvigheid zullen uitoefenen tijdens de vervroegde pensioenering of omscholing. De Koning bepaalt desaan gaande de modaliteiten en de procedure.

Art.6.

De niet-leefbaarheid van de kleine en middelgrote ondernemingen moet blijken uit fiscale bescheiden. Het nettoinkomen mag voor de jaren 1967-1971 onderscheidenlijk 75000 F, 78000 F, 81000 F, 84000 F en 88 000 F niet overschrijden. Voor alleenstaanden liggen deze bedragen 20 % lager. De referentiebedragen worden in de toekomst door de Koning bepaald.

Ces mesures favoriseront l'assainissement économique, ce dont l'économie et, par conséquent, la société entière tireront profit; en outre, elles amélioreront le sort des travailleurs indépendants intéressés. La présente proposition nous semble donc pleinement justifiée sur le plan social et économique.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

Une allocation annuelle de 90 000 F (72 000 F pour les isolés) payable en 12 mensualités, est accordée aux travailleurs indépendants qui dirigent des petites et moyennes entreprises non viables. Les intéressés doivent avoir atteint l'âge minimum de 55 ans, en ce qui concerne les hommes, et de 50 ans, en ce qui concerne les femmes. A l'âge respectif de 65 et 60 ans, ils tombent sous l'application de la législation ordinaire en matière de pensions.

Art. 2.

Une prime de recyclage de 90 000 F par an (72 000 F pour les isolés) est accordée aux travailleurs indépendants qui dirigent des petites ou moyennes entreprises non viables. Cette prime est payée en douze mensualités, par mois de recyclage. Le Roi fixe la durée de cette période de recyclage selon le secteur. L'âge maximum est fixé à 60 ans pour les hommes, et à 55 ans pour les femmes.

Art. 3.

Les montants prévus aux articles 1, 2 et 7 sont liés à l'indice des prix à la consommation.

Art. 4.

Les bénéficiaires des articles 1 et 2 conservent le bénéfice des prestations sociales en faveur des travailleurs indépendants, pour autant que celles-ci ne soient pas cumulatives de leur nouveau statut.

Art. 5.

Les bénéficiaires visés aux articles 1 et 2 doivent fournir la preuve qu'ils ont cessé toute activité indépendante et s'engager à n'exercer aucune activité indépendante au cours de la période de retraite anticipée ou de recyclage. Le Roi fixe les modalités et la procédure à ce sujet.

Art. 6.

La non-viabilité de petites et moyennes entreprises doit être établie par des documents fiscaux. Les revenus nets pour les années 1967-1971 ne peuvent dépasser respectivement 75000 F, 78000 F, 81000 F, 84000 F et 88000 F. Pour les isolés ces montants sont diminués de 20 %. Les taux de référence seront, pour l'avenir, déterminés par le Roi.

Art. 7.

Voor zelfstandigen die aan her hoofd staan van leefbare en middelgrote ondernemingen die in moeilijkheden verkeren, worden bijscholingspremies uitgekeerd per halve dag pres-tarie van 150 F, 120 F voor alleensraanden, zijnde 1/600me van een jaarvergoeding van 90 000 F, onderscheidcnlijk 72000 F, het werkjaar aan 300 dagen gerekend.

Art. 8.

Als zijnde in moeilijkheden worden aangezien de onderne-mingen die de in artikel 6 vernoemde netto-bedragen voor 1970 en 1971 niet halen. De leefbaarheid moet blijken uit een onderzoek van bedrijfsconsulenten. De normen worden door de Koning bepaald.

Art. 9.

Aan de zelfstandigen bedoeld in art. 7 dienen verruimde financie de middelen, alsmede technische bijstand te worden verleend. De omvang en de aard hiervan worden door de Koning bepaald.

18 mei 1972.

R. MATTHEYSENS,
L. SELS,
P. LEYS,
J.OLAERTS.

Art. 7.

Aux travailleurs indépendants qui dirigent des petites et moyennes entreprises en difficulté, il est alloué des primes de perfectionnement de ISO F par demi-journée de presta-tion (120 F pour les isolés), soit 1/600me d'une allocation annuelle de 90000 F (ou de 72 000 F), l'année de travail étant comptée à 300 jours.

Art. 8.

Sont considérées comme entreprises en difficultés, les en-treprises qui, pour 1970 et pour 1971, n'atteignent pas les taux nets visés à l'article 6. La viabilité doit apparaître d'une enquête faite par des conseillers d'entreprise. Les normes en sont fixées par le Roi.

Art. 9.

Aux travailleurs indépendants visés à l'article 7, il sera alloué des moyens financiers élargis, ainsi qu'une aide technique. Le Roi en fixe l'étendue et la nature.

18 mai 1972.